

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národná Tiskárna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovijo, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta „ 11.— | En mesec „ 1-90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta „ 13.— | En mesec „ 2-30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteklu naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Patentovani klerikalci in še marsikaj.

(Dalje.)

Kakšna je pa posvetna inteligenca klerikalne stranke? Koliko dičnih akademičnih glav časti to brnjavo devico? Spoštovanja vredno prepričanje jih je privedlo bore malo v toplo naročje te plesnive koketke. Število prstov na obeh rokah je brez dvoma večje kakor klerikalcev omenjene kakovosti. Kar jih je, so duševni reveži, tako da morajo klerikalci dvestretjine svojih mandatov oddati bivšim liberalcem, mamonovcem, katerim je drag le cvenk, prepričanje prazen pojem; to so špekulantje, kupčevalci-klerikalci, katerim klerikalna vera „nosi“ obilen sad, verstvena kupčija lep dobiček. In ti plemenitniki tulijo proti trgovcem s pozemeljskim blagom, da so oderuhi, ker gledajo, da zaslužijo toliko, da se jim poplačajo stroški in naporni trud, ki je zvezan z njihovim stanom.

Dalje! Ali morda kdo resno smatra Šusteršiče, Vencajze, Pfeiferje, Pogačnike za verne klerikalce po poklicu? To nič ne de, da so jednemu iz te blage četvorice baje „farji“ celo smrdeli kakor kozli. Gospoda okoli „Slovenca“, če je to res — tudi re-

snicoljubi kar „ἐξοχὴν“ niso tega zanikali — ali Vas ni sram na dno duše, če je še kaj imate, naj si že bo potem črna ali brezmadežna, da ste za takega človeka napeli in združili vse moči svojega debelega bitja, da ste ga postavili na klerikalni poslanski stolec? Kako Vas naj spoštujemo mi liberalci, ko nimate trohice stanovskega ponosa v sebi! Precej drago morate plačevati svoje „akademične“ pripadnike in celo „koteriste“. Res dosti povoda, da se ponašate s svojo posvetno inteligenco! Smilite se nam, bogati reveži, da za 6 poslancev nimate pristnih svojih ljudij! Dve tretjini Vaših državnoborskih ljud-kih zastopnikov tvorijo bivši liberalci, kateri so srečno uvideli, da je boljše biti klerikalec, kajti kot tak vendar lahko pride poleg drugih udobnosti do poslaniškega mandata, kakor liberalci, ki ima od svojega trdnega prepričanja le gmotno škodo! O Povšetu ne govorim — mogoče, da je bil tudi liberalci — ker ne vem druzega o njem, kakor to, kar se je o njem pisalo z Goriškega.

Liberalci, kateri izmed Vas je voljan ali celo željen postati poslanec, naj sleče svojo liberalno kožo; a kot plačilo za tako vleznajajni način postane takoj poslanec, Žitnik ali Povše se morata umakniti „stante pede“. Dve mesti sta še prazni ali vsaj takoj dosežni za uskoke! Ste li tako kratkovidni, da odlagate z metamorfozo?!

Nobenega ni, nobenega! Gospodje okoli „Slovenca“, kaj ne, da se čudite liberalni poštenosti in značajnosti; za drag denar ne dobite niti toliko odpadnikov, kolikor imate mandatov. Kaj bodele napravili vendar, ko se Vam obrabijo sedanje Vaše žilave grče grčastega mišljenja? No, pa za prihodnost bodele preskrbljeni, ker ste srečni posestniki z vabljivo podporo napajanih semenišč kvintesence posvetnih značajev! „Danica“, ustanovljena v sveti jezi od znanega, bojevitiga, plemenitega zagovornika „materinščine“ kot trajen spomenik ponesrečene njegove predsedniške kandidature v „liberalni“ „Sloveniji“, kmalu bodeš razsvetila temno slovensko zemljo s svetlo lučjo ka-toliških svojih žarkov! Srečni sinovi srečne matere plemenitega izvora, bogato plačani za svoje zvesto mišljenje klerikalnega prepričanja že kot dijaki, v kratkem bode-

osrečili naše ubogo ljudstvo kot patentirani dobrotniki njegovi, oako združeni s svojimi nedosežnimi ideali, plačanimi šele v moški dobi za svoje vzorno katoličanstvo! O zlati vek zdaj kmetom „kranjskim“ pride!

Da ste si izbrali, veletržci z vero, za svojega vodjo veletržca z isto robo na debelo, je pač čisto naravno; kajti le tak je zmožen z vneto zvesto zastopati interese svojega stanu. Mogoče se je pa usurpatorski polastil vodniškega mesta! Izključeno ni! Rekel je, in bilo je. Ravno tako je postal Šuman proti „svoji“ volji kandidat, ker je zet tako hotel. In če bo hotel postaviti radi izpremembe jedenkrat svoje brez-kvedraste škornje poleg sebe za kandidata, bodele z veseljem temu prikimali in svojim zaupnikom strogo ukazali napeti vse moči in spraviti na nogo zadnjega „zdravopametnika“ za „vzoritega“ kandidata. To sem poučen o Vaših razumanapolnjenih kapitolijih, kaj ne, cenjeni „Slovenčevci“? Človek mora res misliti, da ste slamoglavci. Pri-dite malo k liberalcem „v vas“, znabiti se Vas kaj prime. Vidite, mi smo s soljo tako nabasani, da so celo naši duševni proletarci sposobni za Vaše kandidate, ut facta docent. Gospodje, ali je res, da mora vsaka stranka, da more sploh upati spoštovanja, imeti vsaj vodnika značajnega? Vesti li, kaj je značaj? Toda že zopet sem pozabil, da klerikalci vse vedo! Mrcina! Ali sme kazati vestni vodja lahkovernim svojim pitavcem fige, najsi bode tudi samo v žepu?

(Dalje prih.)

Raznoterosti.

S hribov, 27. febr.

Huda, dolgotrajajoča zima, ki nas za-držuje v delu in nas sili, da ostajamo pod streho in pri peči, nam daje tudi priliko, da čitamo več kakor navadno in premišlju-jemo o političnih homatijah, ki se pri nas goče. Zadnje dni so nam časnikarska poročila o potresnem posojilu ljubljanskega mesta nudila dosti gradiva, da smo se ču dili in tudi dosti smejali. Čitamo „Slovenca“ in „Domoljuba“ ravno tako, kakor klerikalni privrženci „Slovenski Narod“ in „Rodoljuba“, odkar sta jim prepovedan sad. In kdo bi se na vsa usta ne smejal, ko

čita trditve, da je Liguorius Šusteršič s svojo spretnostjo in finim razumom preprečil, da ni šlo vso ljubljansko mesto na boben? Mi, ki si te reči bolj od daleč ogledujemo in smo po skušnjah prišli do spoznanja, da se eksekucije dandanes ne vrše več z onim nasilstvom, ki je bilo kdaj karakteristično v zvršilnem postopanju, smo popolnoma prepričani, ko bi Liguorius Šusteršič tudi z mezincom ne bil migulil in ne besedice zinil, bi bila vsa reč na ravno istem stališču, kakor je sedaj. Pri sodnijah je dandanes tisti uradnik najbolj v časti, ki zna eksekucije, posebno zemljišč, preprečiti in iste zavleči, da se cela stvar vendar-le ugodno reši, in glede ljubljanskega posojila smo isto tako prepričani, da, ko bi bili naši poslanci le prav rahlo postopali, bi bila vlada sama za to skrbela, da se posebna škoda ne dogodi nobenemu ljubljancu. Vse postopanje Liguorija ni nič drugega, kakor židovska usiljivost, katera se mu je, kakor je tudi predrzen, že toliko naivna dozdevala, da je za zadnji efekt še p. p. Vencajza zraven pritegnil, češ, da bodo tisti, ki Liguoriju sploh kaj verjamejo, mislili: „Lejte's no, zaista je bila reč težavna, ko si je tak orjak ni upal sam izpeljati.“

Prepričani smo, da je p. p. Vencajz, mogoče da tudi na glas, prav gotovo pa na tiho klel, ko ga je Liguorjeva sitnost v črne hlače in frak potisnila, in si mislil: Kaj me brigajo ljubljanci, ko me lastni dolgovi žulijo od vseh strani.

Da je naša sodba o celi stvari popolnoma prava, dokazal je sijajno shod ljubljancem, ki se je vršil pretečeno nedeljo. Istina je, da je Liguorius na shod prekasno prišel, da ga ni mogel nihče pozdraviti, in da je, ko hitro je bilo to mogoče, zopet odkuril. Kje pa so bili vsi tisti meščani, ki so se zahvaljevali v „Slovenca“ Liguoriju in p. p. Vencajzu za rešitev Ljubljane? Nikjer jih ni, in tudi nikdar jih ni bilo. To so navadne šenklaške laži, katerih smo na deželi tako vajeni, kakor vran na gnoju. Da se bo to puhlo postopanje Liguorija ložej smešilo, za to skrbi „Slovenec“ s tem, da je mesto stvarnega resnega sporočila vso Liguorjevo blamažo raztegnil čez celi list in ga razdrobil v vprašanja in odgo-

LISTEK.

Vojna v Južni Afriki.

Spisal Egon Mosche.

(Dalje.)

Proti polnoči pa je prijel Zeppelin in prinesel dve steklenici vina; iskal nas je bil ves čas v megli in dežju, a nas ni mogel najti. Šele okoli 4. ure, ko smo prebdeli vso noč ter se počutili sila slabo, je došel nadomestni oddelek.

Ko smo se vrnili na postajo, nas je čakal ondi izvrsten zajutrek. Na vlak so našli tovariši cele mase najboljših živil: finih gnatij, dobrih bisquitov, čaja, strass-burskih paštet, prekajenih jezikov, kave in tudi mnogo pijače. Najprej nam je ponudil Schiel čašo dobrega šampanjca. Končno pa smo si zapalili tudi dobro smodko, po kateri smo hrepneli že dolgo.

Drugi dan v Elandslaagteju nam je minil brez dogodka. Schiel je odredil, da so šli nekateri — mi, ki smo prebdeli noč, smo bili prosti — na patroljo. Zategadelj smo popoldne nadomestili kar smo zamudili ponoči ter spali.

Grof Zeppelin je odjezdil z dvema ali tremi možmi svojevoljno na patroljo ter dospel skoraj do Ladysmitha in do omenjenega premogovnika Elandslaagte, kjer si je dal, kakor je bil predrzen, pri ondotnem oskrbniku prirediti dobro kosilo s piščanci in z drugimi dobrotami, pri čemer je — tako mi je pravil smeje zvečer — rabil zopet enkrat vilice, nož in krožnike na lepo belem namiznem prtu ter si s servijeto brisal usta.

Ubogi Zeppelin! Bila je to zadnja njegova vesela povest!

Drugo jutro, ko smo se zopet odpravili na patroljo ježjo ter dospeli jedva sto korakov izven postaje, pa je nakrat zagrmelo in zasikalo v zraku, in prva angleška granata je priletela naravnost na streho tistega železniškega skladišča, kjer smo ponoči počivali.

To je bilo znamenje, da smo zasedli nemudoma gričevje ob svoji levi strani. Tudi naši topničarji so zapeljali tja gori svoja topa ter začeli živahno streljati na dva angleška topa, ki sta obrnila svoji ustji na naše gričevje. Le malo strelav je zadoščalo, da je angleško topničarstvo s jadno naglico zapreglo in jo odkurilo,

puštvši na mestu voz s streljivom, ker smo bili razstrelili kolo.

To se je zgodilo okoli 7. ure zjutraj. Dasiravno so se Angleži umaknili, smo morali vendarle ostati na svojem zavzetem stališču, ker je bilo možno, da nas napadejo vnovič.

Medtem pa so bile dospale tudi čete Ben-Viljoena in Lombarda ter zasedle ob naši levici levo gričevje ob progi. Schiel, Zeppelin in Albedyll so s 25 možmi odjezdili rekognoscirat.

Naš položaj je bil torej tale: Porazstavljeni smo bili na štirih gričih, ki so se izpreminjali proti jugu polagoma v neprestirn greben. Na vrhu najzadnejšega hriba sta stala naša topa. Levo krilo so imeli Buri in Holandci. Na naši desni strani se je širila okoli 600 m široka dolina od Elandslaagteja do postaje. Potok Sundayriver („nedeljska reka“) je tekel sporedno s progo proti jugu. Na desnem bregu potoka so se dvigali hribi precej strmo in imeli prost defilé — bigasberški prelaz. Za našimi štirimi hribi („kopje“) je bilo na dokaj odprtem mestu Schielovo taborišče. Tako porazstavljeni smo ostali nekako do 3. ure pop.

Takrat pa se je v fronti pred nami pripeljala v približnji razdalji 1500 m angleška baterija in kmalu za njo še druga, torej skupaj dvanajst topov. Začeli so nas takoj obsipati s šrapneli. Naše topničarstvo je odgovarjalo prav pogumno, ali kmalo je bilo kolo jednega topa razbito in nadaljevati je bilo možno boj le še z enim. Angleški šrapneli so krepko pokali okoli nas, ali napravili nam niso posebne škode. Angleži pa niso morda streljali slabo, nasprotno, kroglice so eksplodirale prav dobro nad nami, ali skriti smo bili za pečinami, in angleške kroglice niso bile dosti prida, zato ni bil ranjen nihče izmeje nas.

Dotlej nismo ustrelili niti enkrat, in ko smo premagali prvi neprijetni občutek, katerega nam je povzročilo streljanje sovražnika, smo mirno gledali in čakali kaj še pride.

Okoli 4. ure je začela svoje delo infanterija; — kakor smo mogli opazovati s kukali, so bili škotaki Hochlandci, ki so nas naskočili prvi. Streljali so vse-skozi jako slabo. Zato pa je bil njih napad, katerega so izvrševali kakor pri paradi, vzoren.

(Konec prih.)

vore. Gradiva dovolj za brzožive in naše dovolj prefrigate kaplanske, da bodo s to v ljubljanski škofiji prežvevano hrano pitati svoje „verne duše“ cel teden in jim ne dali uganiti, kaj je laž in blamaža.

Mi smo pričakovali in pričakujemo, pa menim da zaman, da bi nam „Slovenec“ na enako razširjen način razložil dogodbo na Trsat nad Reko. Povedal nam je pred prilično 14 dnevi, in to z vso resnobo in kot pravo istino, torej mora to biti resnica, da je par dni poprej, in ne morda pred par stoletji, neki oče z na smrt bolnim otrokom šel trikrat po golih kolenih krog velikega oltarja, da po prvem in drugem krogu se ni otrok še kar nič ne zavedel, po tretjem krogu pa kar na noge skočil in proti začudenemu očetu spregovoril: Sedaj sem pa zdrav. No, „Slovenec“, to je kaj za obširno poročilo. Od kod je ta oče, kako mu je ime, kojega imena je otrok, kako bolezen je imel? Kaj pa mati? Kaj so pa Rečani rekli in drugi svet? Kako da drugi časniki o tej, recimo, čudni dogodbi nič ne vedo? Kako da vaš sloveč Liguorius tega čudeža ni še prijavil v državnem zboru, saj je bila lepa prilika za to pri isti tajni debati, ko so ga s „šuftom“ pitali. Na dan s posameznostmi! Liberalce in klerikalce, vsacega bodo zanimala, izmed kajerega prvih bodo morda še potegnile na pravo katoliško podlago.

Naj bo dovolj; že itak menim, da sem preveč Vašega prostora porabil. Le še neko vprašanje bi Vam stavil. Povejte mi, od kod dobi in s čim plačuje „Slovenec“ vse telegrame in telefonska sporočila, katerih ima tako obilico, posebno v sobotnih listih? Res, da so nekatere teh novosti že tako stare, da že po žoltovim dišijo, in res je, da smo jih brali v unanjih večernih listih, in da se vse to, kar se „Slovenec“ telegrafira, nahaja v „Slovenskem Narodu“ isti dan v — političnem pregledu. Nili morda tudi to sama reklama za list, ampak pristna hrana za 38.000 zavednih volilcev V. kurije, katere pitajo s „ta malo žličko“ prej omenjeni prefrigani kaplanski? Sosed moj, kateremu sem o tem omenil, mi je rekel, da se „Slovenec“ s temi tolegami in sporočili tudi radi tega širi, da je vsaj nekoliko podoben drugim listom, ki imajo dobrega gradiva in anons več kot dovolj. Kaj pravite Vi? Prosim da porabite za odgovor priloženi kovert z marko, kajti morda mi sporočite, da „Slovenec“ klati orehe po ptujih drevesih in taka javnost ni kolegialna. Hribovec.

V Ljubljani, 28. februarja.

Klerikalna morala v teoriji in v praksi.

Monsignor Scheicher je v predzadnji seji slovesno protestiral, da bi se izpremenil avstrijski parlament v — svinjak. Pebožni mož je rabil to besedo nešteto krat in sicer radi tega, ker so nemški radikalei v svoji interpelaciji citirali nekatera mesta iz moralne teologije svetnika Liguorija, — ker so navedli nekatere najznačilnejše točke tega od papežev potrjenega in duhovništva kot navodilo priporočenega dela. „Svinjak!“ pravi Scheicher, „postane parlament, ako se bodo take stvari čitale in govorile“. Po božni mož je mislil, da je obsodil s temi svojimi besedami interpelante, a je obsodil le Liguorija. Scheicher pa se je tudi silno togotil, da se o duhovščini tako slabo in grdo govori in piše. Dr. Šusteršič je kričal, da delajo to le opravičenci in obrekovalci. Ali slučaj „Zopet eden“ se po časopisju tako strahovito množi, da je že težko govoriti o „redkih izjemah“. „Bayr. Courier“, čegar urednik je duhovnik, zagovarja neko novo podporno društvo duhovnikov. To društvo naj bi ustanovilo za duhovnike kreditno banko in bolniško blagajno. „Courier“ zagovarja svoj predlog s tem, da je premnogo duhovnikov v sramotni odvisnosti na svojih farah, ker so zadolženi pri izposojevalcih denarja ali pa pri — izposojevalkah. Navadno so te izposojevalke kuharice in oskrbnice duhovnikov. Te ženske terorizirajo duhovnike ter jih komandirajo kakor huda žena bojazljivega moža. Te ženske so duhovnikom, ko postanejo župniki, na Bavarskem neobhodno potrebne, kajti mladi župnik nima dovolj denarja, da se uredi, včasih pa je tudi zaslužek dokaj prepričel. Zato pa, da se onemogoči posleda sramotna odvisnost župnikov od bogatih žensk in kuharic, predlaga „Courier“ ustanovitev omenjenih podpornih društev, ki naj bi duhovništvo rešila iz oblasti ženstva. Kako morajo župniki loviti bogate kuharice, naj dokaže tale inserat iz ultramon-

tanke „Post-Zeitung“: „Išče se redno pridna ženska, ki ima premoženje, za oskrbnico pri mlajšem duhovniku. Povratno premoženje s zavarovanjem in rednim povračanjem sajamčena. Trajna, prijetna služba“. In vendar je vse klerikalno časopisje naskočilo duhovnika urednika „Bayr. Courierja“ ter protestira, da bi se način odvisnosti duhovništva izpremenil. Rajši od ženstva kot od bank boče biti odvisna bavarska duhovščina. In monsignor Scheicher govori o — svinjaki, in dr. Šusteršič kriči o — opravičljivih! Liguorijeva morala ima pač še mnogo veljave med ultramontanoci, v katerih piše duhovnik-urednik imenovane lista takole: „Ultramontanec je hianavstvu in zavijanju udan reakcionarec, farizejec prve vrste, ki trdi, da služi sveti stvari, a je udan samo neplemenitim strastem ter združuje politiko s vero“.

Lakota v Italiji.

Leta 1896. so se vršili po gorenji Italiji velikanski nemiri, katere je povzročila beda in lakota. Te dni pa so se pojavili taki nemiri nakrat v Apuliji. 175 kmetov je delalo na njivah milionarja Depandija. Zvečer so šli skupno k posestniku zemlje ter zahtevali hrupno 75 centezimov plače na dan. Ko je policija zaprla več razgrajev in jih odvedla na magistrat, je 2000 lačnih revežev naskočilo municipij, razbilo in požgalo vse ter oprostilo aretirance. Potem šele je dospelo vojaštvo. Občinstvo je ostalo navidezno mirno, a vre silno. Tudi v albanskih gorah, v Marinu in Labanu vlada beda. Županstva dajejo brezposelnim osebam po 25 centezimov podpore na dan.

Vojna v Južni Afriki.

Poročila z južnoafričanskega bojišča so zopet prav zmešana. Dewet je baje potisnjen iz Kaplandije ter je od vseh strani obkoljen od angleških oddelkov, tako da se bo morda moral udati. V taki nevarnosti je bil Dewet doslej že sedem ali osemkrat. Menda se je je torej že privadil. Da se je vrnil preko reke Oranje iz Kaplandije v republiko Oranje, je menda resnično. Zdi se, da je bil njegov prihod v Kaplandijo le varljiv maneuver, kakor je bil oni decembra meseca. Teško je verjeti, da bi se bil Dewet res zapletel v mrežo, iz katere ne bo mogel več. Bržčas se zgodi z njim kakor z Botho, ki je utekel vzlic temu, da je Kitchener baje že določil dan in uro njegove kapitulacije. V angleški spodnji zbornici je posl. Lambert predlagal, naj se objavijo zapisniki o preiskavah glede kapitulacije raznih angleških oddelkov. Vojni minister se je izrekel proti objavi teh zapisnikov, češ, da dežela itak zelo obžaluje, ker se je udalo Burom že toliko angleških oddelkov. Radi 20 različnih operacij se vrše sodne preiskave, in 10 častnikov je bilo odpuščenih ali upokojenih. Tudi v drugih slučajih so bili krivci kaznovani. Vojni minister je dejal končno, da so v vojski sploh potrebne velike reforme v organizaciji in izobrazbi. Prvi lord državnega zaklada, Artur J. Balfour je zbornici naznanil, da predloži naknadno kreditno zahtevo za nad milijon funtov šterlingov, ki se porabijo za vojsko in še tri milijone za mornarico. Pri adresni debati je poslanec Dillon predlagal, naj izrazi zbornica svojo najostrejšo obsodbo radi ogromnega požigavanja kmetijskih posestev Burom in radi deportacije burakih žen in otrok. Tako postopanje se ne sklada z vojevanjem civiliziranih narodov. Buri so porušili zopet nekaj železnic ter je svezla Pretorije s Lourenzo-Marquesom pri Machadadorpu pretregana.

Dopisi.

Z Notranjskega, 26. februarja. Dne 3. t. m. se je v neki vaški gostilni tamošnji župnik v svoji skrivnostno sladki ginjenosti, o tamošnjem učitelju prav skrajno surovo izrazil, rekoč: Naš učitelj je najslabši človek v celi občini. Neki mož naše stranke, kateri je bil slučajno v omenjeni gostilni in slišal ta surovi napad, je župnika pošteno oštel, ter drugi dan vso stvar povedal dotičnemu g. učitelju. Slišati je bilo, da bo na časti hudo žaljeni učitelj proti srboritemu župniku sodnijsko postopal, kar se pa do danes še ni, in kakor je videti, se tudi ne bode zgodilo. Zakaj ni iskal g. učitelj za ta pobalski napad zaščitenja pri sodnji, nam je največja uganka. Da sta župnik in učitelj politična nasprotnika, se ne da tajiti. Da pa uživa g. učitelj valed svojega vzglednega življenja in delovanja, in valed svoje ljubez-

njivosti v celi občini popolno zaupanje in splošno priljubljenost, to je občeznana resnica. Tudi pri višjih šolskih oblastvih se je njegova marljivost priznala. Valed tega je zelo težko umljivo, kako mora dotični g. učitelj tako občutljivo šavljivko, kar tako udano in mirno prisanešiti. Veliko uslugo bi nam žaljeni g. učitelj storil, da nam to uganko reši, zakaj nam se zdi, da ni umetno prisanašati ljudem, ki so hudobni in do akrajnosti nehalnežni.

Z dežele, 26. februarja. (Liberalna patrola v ribniški dolini.) Dne 21. svečana t. l. prinesel je umazani list „Domoljub“ v svoji zadnji številki pod naslovom „Ribniški novičar“ zopet neka dolgočasna podtikanja ondodnim liberalcem. Res je, da na take neslanosti črnega trifolija skoraj ni vredno odgovarjati, vendar naj odgovorim tem trem maziljenim političnim sršenom. Da so to trije strelci meteoroloških strelnih kolib, mi ni treba si posebno glave ubijati. Prvi teh je 268krat ribniški priljubljenec, drugega ni treba natančno opisovati, kar vprašaj farane Sv. Gregorja, kdo se je, iz Ortneka grede, že v vsakem jarku povaljal in z razbitim nosom se vračal domov. Tretji in glavni strelec je seveda poljanski „petelin“. Tu je glavna strelna koliba in petelin kot referent vseh strelnih kolib, je v telefonični zvezi z vsemi klerikalnimi listi.

V zadnjem „Domoljubu“ spravi se je bil ta slavni strelec na ribniške liberalce. Zlasti se je bil oklenil g. Picka in njegove malhe. Vprašamo pa tega zakotnega junaka, za čegavo malho je pa gosp. Picek takrat delal, ko je za poljanske cerkev petak rini? In za čegavo malho so delali ribniški liberalci, ko so darovali lepe denarce za isto cerkev — kaj?

„Domoljub“ je že večkrat kričal, slava zavednim (?) katoliškim volilcem! Vprašam pa Vas, se li more res zvati kdo zaveden, ako pride k njemu župnik in mu popiše glasovnico? Nasprotno pa naši naprednjaki volijo po svoji prosti volji. Vprašal sem na volišču 12. decembra 1900 klerikalnega volilca, koga misli voliti. On pljune mogočno pred me, potem pa pravi: „Našega gaspuda!“ Na listku pa je imel zapisanega dra Ivana Šusteršiča. Ali ni to zavednost? Pri Vas so vai tisti zavedni, ki za Vami kimajo. Ali imenujete, Vi gospodje, to zavednost, če na botrinjah pri kozarcu rujnega vinca pripovedujete o čudodelni lurski vodi ter trdite, da je najboljšo sredstvo za slučaj težkega poroda, botrčki in botrce pa Vam molče prikimavajo? — Zakaj se pa Vi ne poslužujete te čudotvorne vode, ako zbolite, ter rajše iščete pomoči pri liberalnih, da, še celo pri židovskih zdravnikih?

Najbolj zavedne so dopisunni tiste občine, ki so enorazno volile dra. Žlindro. V svoji lastni fari pravi, da ima le par liberalcev. Meni je pa na Vel. Poljanah znano malo več kakor en par liberalcev. Seveda ta dva sta mu menda najbolj pri srcu, ker najbrže misli, da je glavnega in najhujšega že uničil. Čeprav ga je napadel v imenu občine, v svojem in v imenu Koslerjeve grajščine, vendar s tem niste dotičnemu gospodu prav nič škodili, ker v Beljaku predobro poznajo krščansko ljubizen kranjskih popov. Nasprotno bi Vas on lahko sedaj prijel za ušesa, pa si noče rok umazati.

Vi gospodje vidite pezdire v očeh svojega bližnjega, a bruna ne vidite v svojih očeh. Če se mora g. župnik, ko pride prepozno na železniško postajo, brez vozovnice v R. peljati, je ves Izrael v ognju, če pa g. župnik v nedeljo oznani mašo, ki se bo brala v ponedeljek in ljudje k maši pridejo, a „njega od nikoder ni“, potem se veda morajo ljudje molčati, iti v cerkev in goreče moliti, da bi Bog odvrnil kako nesrečo od njih „skrbnega“ dušnega pastirja. Ta skrb je tudi opravičena, če pomislimo, da je šel v nedeljo popoldne zdrav in krepak k Sv. Gregorju, a drugi dan prileze bolan, in kaj mislite zakaj? — Jedel je jabolka! Jejmenes! Kakšna so neki bila??

Za danes Vas slavno trojico naša patrola le toliko opomni, da bodite mirni in držite se svojega „gšefta“, če padete pri prihodnjem patroliranju zopet v naše roke, povemo Vam, da Vam bomo prav pošteno pretipali Vaše tilnike.

Iz Mengša, 25. februarja. Pred nekaj leti je bilo v Mengšu skoraj živahneje gibanje, nego je danes. Promet z domačimi pridelki in industrijskimi izdelki sicer tudi danes okivlja naš trg, vendar zaostajamo

malo valed napačnih gospodarskih in političnih stremenj v občini in zunanjih vplivov. Da je tako, to nas ne moti tolikanj, ker vemo, da se sme človeštvo le počasi razvijati, ko ima preobilo sebičnih jerobov, ki skrbje, da ostaja človek poln vraž in lenoba. Tudi naše društveno življenje se nekako vspešno razvija, dejal bi, s temi političnimi pojavi.

Bralno društvo, ki je bilo ustanovljeno l. 1887., je v tem času napredovalo ter nazadovalo; napredovalo je zlasti od leta 1893. do 1896., pozneje je šlo malo rakovo pot. Takrat je imelo že svoj pevski zbor, svoje igralke, igralce za veseloigre ali burke pri predpustnih veselicah. Pevski zbor, ki ga je bil izučil društven član, se je izneveril te pristopil drugemu društvu. Ako je bilo pozneje prirediti kakšno predpustno ali drugo veselico, je moralo društvo iskati pomoči pri dobrih ljudeh, zlasti učiteljih od drugod.

Zdaj pa kaže nekako, da je naš trg s svojim bralnim društvom prestal najhujšo krizo nazadovanja in osamljenosti, ki se ni zmenila za nobeno duševno zabavo, (saj imamo pod streho 12. in 18. dan gručna lanskega leta), ko je bilo priredilo dne 17. t. m. svojo predpustno veselico, ki je posebnost lepo uspela. Prišlo je nanjo mnogo občinstva, mej temi odličnjaki, ki jih nismo še nikoli videli na društveni veselici, a jih vselej neradi pogrešali; n. pr. gg. Anton in Srečko Starč, veleposestnika, gg. tovarnarji Mellitzer, Landstädter, Holzer, Weingärtner, Stemberger z družinami, učiteljstvo iz Ihana i. dr. — Domači čveterospevi, ki ga je vodil g. Ivan Kocijančič, je pel popolnoma povoljno umetne in narodne pesmi. Namesto gledališke igre sta zabavala občinstvo gg. brata Reša, ki sta bila nalašč prijadrala naravnost iz Pariza, kjer sta imela v lanskem razstavi razgrnjeno imenitno sliko, ki je dobila takoj drugo darilo. To sliko sta pokazala občinstvu na veselici, ter pojoč razlagala pomen podob. Izmed mnogih podob, ki so bile naslikane na veliki sliki je bila tudi Ljubljana brez župana, ki pa ima vendarle župana, Li-Hung-Cang, ki je bil narišan prav natanko, potem neki prodajalec, ki po Dunaju za gotov denar žlindro prodaja, ne vemo ali tista, ki je 18 ali manj odatotna. Tudi dve krasni maski smo videli, jedna je podarila svoj slavniki v namen, da se proda na javni dražbi na korist Prešernovemu spomoniku. Gospod Srečko Starč je klical: Kdo da več? Ne da nobeden več? K prvemu, drugemu in tretjemu! Izkupil je 12 kron za spomenik. Parižana, ki sta pojoč kazala in razlagala sliko s pariške razstave, sta nabrala 6 kron 6 vin. za dijaško kuhinjo v Kranju. Bralno društvo samo je imelo tudi lep gmeten uspeh. Mladi in postareli svet se je veselo sukal po taktih valčkovih, menگیške četvorke, do sedmih jutraj. Zadnji gostje so odšli šele ob pol desetih jutraj. Vrla gospa Marija Jenčič, ki je bila prepustila svoje gostilniške prostore društvu za veselico, je skrbela, da so bili vsi gostje prav zadovoljni, ker jim je postregla s prav dobro pijačo in večerjo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. februarja.

— Klerikalno ščuvanje k nasilnostim. Počenjanje klerikalcev v naši deželi je postalo tako, kakor da so zanje razveljavljeni vsi paragrafi kazenskega in tiskovnega zakona. Njim je kratko malo vse dovoljeno, kakor svedoči nekonsfiscirani „Slovenec“ članek o mučeniku Ferjanciču. Zdjaj smo dobili za to nov dokaz v roke. To je oklic za občinske volitve v Vidmu v velikolaškem sodnem okraju. V tem oklicu, v katerem se bere, da je mož samo tisti, ki ne pozna strahu, če tudi trpi pri tem njegova čast ali mošnjček“ je rečeno: „Izvolite si za odbornike moze, katerim zaupate, o katerih veste, da bodo delali v korist občine in vaš blagor. Ne bojte se nikogar, in ne glejte na botre, ne na zlahto, ne na bogatino! Sedaj ni čas! Vsak boter ali vsak svak ni dober za odbornika, akoravno je drugače vsega spoštovanja vreden. Pa bodite res moze! Ob dnevu volitve se ni treba skrivati v hleve, ni treba iti za izmišljenimi opravki, ni treba sedeti široko v zapečku in prerokovati ženi, kako se bodo danes dajali, ampak pojte k volitvi in volite brez strahu po svoji vesti, čas je, da se zdromite in vzamete vile v roke.“ — V tem oklicu se ljudstvo naravnost ščuje, naj vzame vile v roke, in naj

svilami pomaga klerikalni stranki do zmage. Ta oklic se je razširil v brezštevilnih izvodih po celi občini. Zlasti so se trudili neki dobrepoljski konsumarji. Kateri so to bili, bi žandarmerija še zamogla dognati; morda posna katerega tudi dobrepoljski konsumarski učitelj Jaklič. Nam se zdi popolnoma nemogoče, da bi se bil ta poziv k nasilstvu z vilami razširjeval z oblastvenim dovoljenjem, slutimo pa tudi, da se ni predložil cenzuri, kajti na tem listku ni zaznamovana tiskarna, v kateri je bil tiskan. Imamo opraviti s celo vrsto pregreškov zoper veljavne zakone: 1) Vsebina tega oklica obsega ščuvanje k sovražnostim (§ 302. kaz. zak.); 2) oklic se je razdal brez oblastvenega dovoljenja (§ 23. tisk. zak.); 3) na oklicu ni navedena firma tiskarne (§ 9. tisk. zak.), in 4) oklic se ni predložil vladi in državnemu pravdnistvu (§ 17. tisk. zak.). Oklic se je brez dvoma tiskal v „Katoliški Tiskarni“. Zdaj pa si dovolj jemo udano vprašanje: Kako da se ni nihče zmenil za vse to počenjanje, dasi je bila cela videmska občina s temi oklici preplavljena? Kaj smo že res v tistih blaženih razmerah, kakor so popisane v povesti „4000“?

— Viktor Koechler na delu. Trnovski kapelan si hoče menda izrednih zaslug pridobiti za krščanstvo v Trnovem. Ne vemo, ali hoče takoj, ali šele čez nekoliko časa postati kanonik, kakor svoj čas neki njegov prednik na kaplanskem prestolu, ki je umel Trnovcem tako lepo otrobe vezati, da jo je res spravil do te časti. To naše vsiljivljubeznjivo kaplanče leta že sedaj okoli vdov in ženic-samic ter jim pobira pooblastila za bodoče mestne volitve, ne da bi jim ta poosebljena predrznost povedala, za kaj se prav za prav gre. Če misli to smelo človeče, da bo na račun svoje kariere še dolgo obračalo Trnovcem kozle, se kruto moti! Kar nas je zavednih Trnovcev — in tudi nekaj ženš je vmes — pokažimo mu vrata!

— Šusteršič contra „Domovina“. Kranjski Torquemada, dr. Ivan Šusteršič toži, kakor smo že poročali, celjsko „Domovino“. Obravnava se bo vršila pred celjskim porotnim sodiščem. O tej stvari pravi „Edinost“: Naša sodba je kratka. Na Kranjskem naj se tožarijo kolikor hočejo, če pa kdo tira svojega rojaka pred tuje ali sovražne sodnike, temu ne priznava več naslova slovenskega rodoljuba. Verdict laških ali nemškutarskih porotnikov proti slovenskemu obtožencu v tiskovnih stvareh ne more v naših očeh čisto nič povišati časti onega, ki je izval ta verdict.

— Odstavljeni ravnatelj. Ravnatelj celovškega učiteljskega g. Baltazar Knappitsch, ki je bil prej dolgo let profesor na ljubljanski realki, je bil pred nekaj dnevi proti svoji volji umirovljen. Može je uganjal v Celovcu kaj čudne reči, a dokler je imelo njegovo počenjanje samo političen značaj, se ni nihče zanj zmenil. Zdaj pa se je zameril klerikalcem in ti so mu vrat zavili. Knappitsch je bil svojim učencem dovolil prirediti plesni tečaj, dasi je bilo to učiteljski zbor prepovedal in dasi je bil dež. šolski svet to potrdil. To je bilo res brezprimerno drzno postopanje, dasi je šlo za malenkostno stvar. Ministrstvo je Knappitscha radi tega in baje tudi zaradi nekkih družinskih stvari naglo penzioniralo, prav kakor bi se bilo disciplinarne preiskave, ter imenovalo novega ravnatelja, ne da bi se bilo ravnateljsko mesto prej razpisalo.

— „Slovenske Matice“ CXXIII. odbora seja bo v sredo, dne 6. marca t. l. ob 5. uri popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXII. odborovi seji. 3. Volitev I. podpredsednika. 4. Poročilo knjižnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Eventualia.

— Družba sv. Cirila in Metoda je imela svojo 131. vodstveno sejo dne 21. februarja t. l. v svojih prostorih v „Narodnem domu“. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, Ivan Hribar, Martin Petelin (blagajnik), Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Ivan Šubio; od nadzornišva: Ivan Vrhovnik. Ob 3. uri popoldne odpravi prvomestnik sejo, pozdravljajoč navzočne, posebno pa v zmislu § 18. alineje 3. povabljenega družbinega razsodnika in pooblaščenca za dekan Veselovo zapuščino, od-

vetnika dr. Franciška Stora. Potem se prvomestnik s toplimi besedami spominja družbinega dobrotnika, pokojnega dekana Ivana Vesela. Navzočni se dvignejo raz svoje se deše v počestitve njegovemu spominu. Dr. Francišek Stor je v svojem obširnem poročilu prav jasno in temeljito naslikal stanje o tej dekan Veselovi zapuščini. Njegovi predlogi o tej zadevi so se odobrili. Ko se odobri tudi še skupni družbin proračun za tekoče leto, v znesku 34 045 kron 19 vin, in se sprejme razni nasveti, mereči na družbin prid, zaključijo prvomestnik sejo ob 6 uri zvečer.

— Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani. Kakor znano, oprstili je deželni zbor kranjski vse nove in prenarejene stavbe 40%, deželne doklade za najdaljšo dobo petih let, ako dovoli tudi država za isto dobo oprostitev od hišnega davka. C. kr. davčna administracija v Ljubljani razpošila hišnim posestnikom plačilne naloge, v katerih je povsod brez vsake opombe navedena 40%, deželna doklada. C. kr. glavna davkarija pa gotovo nima seznamka onih hiš, katere so opravilene v smislu deželnega zakona od 40%, deželne doklade, ker drugače bi dotični urad ne zaračunal oproščeni stranki tudi 40%, deželne doklade. Gotovo bi bilo v interesu davčnega urada in strank, ako bi pri teh plačilnih nalogih v rubriki 40%, deželne doklade stala opomba: „oproščeno“. Ker so znane tudi občinske doklade, bi tudi ne škodovalo, če bi se znesek v dotično rubriko postavil, da ima davkoplačevalec polno davčno svoto pred seboj. Preverjeni smo, da bo slavno c. kr. davčno ravnateljstvo tej opravičeni želji davkoplačevalcev ustreglo. Hišni posestniki se pa v svojih lastnih interesih opozorijo, da poprašajo pri c. kr. davčnem uradu dotičnega uradnika, so li oproščeni od 40%, deželne doklade ali ne. Pojasnila dobe društveni člani v pisarni I. društva hišnih posestnikov v Ljubljani, Dvorni trg št. 1 od pol 6. do 7. ure zvečer.

— Slovensko gledališče. Danes se igra prvič izvirna narodna igra s petjem „Deseti brat“. Razen pevskih vložkov po narodnih pesnih je zložil gosp. L. Pahor tudi primerno predigro. Pevske točke pojó: g. Dobrovolny, g. Polašek, g. Pavšek, g. Štamcar, g. Lumbur, gđ. Kataninova, novoangaževana gđ. Gartnerova, gđ. Puhek, gđ. Bitenc, moški in mešani zbor.

— Narodna čitalnica v Ljubljani razpošila ravnokar svoje letno poročilo, iz katerega je razvideti, da ima društvo 3 častne člane in 297 pravih članov. Naročena je na 54 časopisov.

— Občni zbor ruskega kruška se je vršil včeraj zvečer v „Narodnem domu“. Iz poročil posnemamo, da šteje društvo troje ustanovnikov in štirideset pravih članov. Gmotno stanje društva je prav ugodno. Dohodkov je bilo 507 K 20 vin. V blagajni je nad 400 K in obliacija knjižnica obsega 76 zvezkov leposlovnih in znanstvenih del. Sklenilo se je, da bodi letni prispevek rednih členov poslej samo 2 K. Društvena pravila se izpremené v toliko, da more imeti društvo tudi častne člene. Predsednikom je bil izvoljen z vsklikom zopet prezasluzni ustanovnik in požrtvovalni učitelj g. dr. L. Jenko. Ostali odbor ostane takisto še v drugem društvenem letu.

— Pri trgovskem sodišču v Ljubljani so imenovani za sodnike lajike gg. K. Altmann, S. Benedikt, A. Ledenig, I. Luckmann, V. Moro, V. Rohrmann, Fr. Terdina in U. Zupanec.

— Javno priznanje. Iz Dolenje vasi pri Ribnici se nam piše: Bravo, bravo, gospod Žužek! Dopis iz naše vasi dela „Slovenca“ vso čast. Pa ste se bali javno nastopiti! Saj gre imenitno! Le korajžo! Vi bodete še imeniten dopisnik, morda še „Slovenčev urednik“, in to pa ni malo. Podlago imate za to. A propos! Zakaj so „laži“ razprto tiskane? Gregorača ste izborni okroali; prav mu je, zakaj pa vedno javka po miru in spravi, češ, prepri škoduje Vam in nam? Nič za to. Mi smo kar smo bili ter ostanemo vedno liberalci, Vi pa klerikalci, in naj se tudi ves svet z g. Gregoračem vred na glavo postavi. Več seveda potem, ko bodete ves članek, začetek in konec, zveržili in zmotovili. Servus, za ta čas, in na svidenje ob koncu debate.

Veritas.

— Pevskega društva „Ljubljana“ redni občni zbor, kateri se je vršil 24. t. m. v restavracijskih prostorih „Narodnega

doma“ bil je izborni oblišan. Po običajnem posdravu predsednika prešlo se je takoj na dnevni red, kateri je obsegal 7 točk. Prva točka bila je poročilo tajnika. Iz tega posnemamo da je bilo društveno življenje v preloem letu jako živahno, ter da je mnogo napredovalo. Oficialnih nastopov imelo je društvo 32. Med letom poletelo je društvo dvakrat v Kranj, k razvitju zastave „Sokola“ in Prešernovi slavnosti, dalje v Nabrežino k razvitju zastave tamošnjega pevskega društva, v Trst in več drugih krajev ljubljanske okolice. Povsod bilo je društvo kar najbolje sprejeto in častno rešilo svojo nalogo. S svojim pevskim zborom se je posebno odlikovalo pod spretnim vodstvom g. Svetka na Prešernovi slavnosti v Ljubljani. Blagajnik poročal je, da je imelo društvo v preloem letu 3752 kron 46 vin. dohodkov in 3431 kron 22 vin. izdatkov. Pokaže se prebitek 321 kron 24 vin. V odbor voljeni so bili gg.: predsednikom Fran Šturm st., podpredsednikom Jakob Zalaznik, dalje Josip Maček, Iv. Pavšek, Avg. Polašek, Ivan Gotthard, Iv. Potnik, Fr. Feldštejn, Fr. Pušin Rado Šturm. Pregledovalcema računov pa gg. Kobal in Potokar. Nadalje izrekla se je zahvala vsem tukajšnjim časopisom, posebno „Slovenskemu Narodu“, kateri so društvo med letom krepko podpirali. Za tem sledilo je še več drugih predlogov, na kar je predsednik, zahvalivši se vsem navzočim za obilen poset, zaključil občni zbor ter izrekel željo, naj bi se člani v prihodnjem letu z istim veseljem in unemo poprijeli društva.

— Umrl je ljubljanski trgovec gosp. Josip Seunig v starosti 37 let. Pogreb, ki je bil včeraj, je kazal, kako čistan je bil pokojni vrli narodnjak. N. v. m. p.!

— Celjsko pevsko društvo priredi v nedeljo dne 3. marca v „Narodnem domu“ v Celju gledališko predstavo. Upripori se burka „Urban Debeluhar“.

* Plača poslancev. Anglija in Nemčija ne plačujeta poslancem nikakih plač. V Nemčiji pa uvedo menda tudi plačo. V avstrijski zbornici dobivajo poslanci na dan 20 K, v češkem dež. zboru 10 K, v ogrskem parlamentu imajo poslanci 6000 K na leto, v Franciji 9000 K in prosto vožnjo na železnici, v Ameriki pa 25.000 K na leto. V Italiji pa le prosto vožnjo. V Nemčiji se je prav te dni stavil predlog, da naj dobe parlamentovi poslanci prosto vožnjo po železnicah in 20 mark na dan plače. Predlog še ni sprejet, ker se je izročil šele odesku.

* Zakaj peša vera? 5. šte. „Linzer Fliegende Blätter“ je prinesla poročilo o senzacionalnem dogodku, ki se je pripetil v Lungau. Glavna junaka sta: župnik Wagner pri sv. Mihelu in „die Rose von Stranach“, po domače, hči gostilničarja X. Kraj: mrtvašnica. Nekega dne po maši (!) sta šla župnik in „rožica“ zopet v mrtvašnico. Dejanje ni znano, ali neki radovednež, ki je pokukal v mrtvašnico, je videl, da si briše župnik na kolenih prašne blače, „rožica“ pa se je skušala vsa prestrašena skriti, kar pa v prazni mrtvašnici absolutno ni bilo možno. Ko je prihitel gostilničar X. k župniku vprašat, kaj se je godilo v mrtvašnici, mu je župnik dejal, da mu je „rožica“ pomagala prazniti darilnik. Gostilničar je nato župniku prepovedal hoditi v njegovo gostilno, hčer pa je poslal v drug kraj, da se dogodek pozabi. — Zakaj peša vera?

* Aféra gđ. Ubao. Iz Madrida poročajo: Vzlic ukazu najvišjega sodišča nune nečesto izpustiti gđ. Ubao, da bi se vrnila k materi. Jezuitje so jo nahujkali proti lastni družini, da jo toži radi nasilstva in pretepanja. To je nov dokaz, da vlada tudi v samostanih na Španskem upor proti državnim oblastim, ter da si prilaščajo samostanci, zlasti jezuitje, nečuvne prostosti!

* Z blöem bodo poslej tepeni klateži, pijanci in pretepači lastnih žen v američanski državi Indiani. Kdor zapusti svojo obitelj, dobi 5—100 udarcev. Izkazalo se je ondi namreč, da se ljudje za navadne kazni, ki telesno ne bolé, ne zmenijo. Zato bode odeslej pel bič!

* Pajkov želodec. Neki naravoslovec je ujel pajka in dognal, koliko hrane rabi na dan. Vse, kar mu dal, je dobro zmeril in štehal. Tako je preračunal, da je za zajutrek štirikrat, za obed dvakrat, za večerjo pa trinastkrat toliko porabil, kolikor je sam štehal.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 28. februarja. Justični odsek je izvolil posl. dr. Ferjančiča svojim načelnikom.

Dunaj 28. februarja. Ko je v predvčerašnji seji Wolf predlagal, naj se o odgovoru justičnega ministra glede justičnih razmer otvori debata, je bil dr. Ploj določen, da govori o justičnih razmerah na Spodnjem Štajerskem. Pri glasovanju je proti otvoritvi debate glasoval tudi Berks. Ker se razprava ni otvorila, tudi Ploj ni prišel do besede.

Dunaj 28. februarja. V današnji seji poslanske zbornice so poslanci Brzord, Hrubi in Fressl zopet prijimali predsednika zaradi protokoliranja nemških interpelacij. Potem je začel češki poslanec Hajmrih utemeljevati svoj nujni predlog glede termin-kupčije z žitom. Seja traja še.

Dunaj 28. februarja. Različni listi poročajo, da se namerava ministrstvo pogajati s Čehi glede pogojev, pod katerimi bi omogočili funkcioniranje parlamenta. Čehi zahtevajo baje ustanovitve vseučilišča v Brnu in še drugih koncesij. Nemški listi pravijo, da perhorecirajo Nemci vsako narodnostno koncesijo Slovanom.

Petrograd 28. februarja. Včeraj je neki obrtnik Karpovič mej splošnimi avdijencami poskusil umoriti naučnega ministra Bogolépova. Ustrelil je nanj iz revolverja in ga ranil na vratu.

Berolin 28. februarja. Poljski poslanci so včeraj provzročili zopet veliko razpravo o nasilni germanizaciji Poljakov. Podpirali so jih jedini socialni demokratje.

Narodno gospodarstvo.

Zanemarjena gospodarska stroka.

Spisal A. Žnidaršič.

(Dalje.)

Organizovati slovensko čebelarstvo, učiti čebelarje naprednega čebelarjenja, to delo vzelo si je društvo, ki se je pred tremi leti ustanovilo, za svojo nalogo.

Z ustanovitvijo društva poskušalo se je že nekaterikrat vzdigniti slovensko čebelarstvo, a dosedaj je še vsakokrat spodletelo.

Vsakokrat bila so nezadostna denarna sredstva vzrok razpadu društva. Tudi sedanje društvo bori se z enakimi težkočami že od dne svojega obstanka. Doleta ga je namreč nesreča, da mu je prvo leto poveril blagajnik celo blagajniško imetje.

Slovenska čebelarska društva, ki bi morala z ozirom na neprecenljivost pasme naše čebele, stati nad vsemi družimi, so pri nas pravi otroci nesreče. Ne le, da se nikjer nič ne stori vzdigniti domače čebelarstvo, se v tem prizadevanju niti onih ne podpira, katerim je procvit domačega čebelarstva na srcu.

Porabiti hočemo danes ta prostor, da opozorimo merodajne faktorje na važnost te gospodarske stroke, in da jih storimo odgovorne, če se tudi sedanje društvo radi slabih gmotnih razmer razdere, a s tem tudi kmalu čebelarstvo v naši deželi h koncu pride.

Društvo potrebuje dobre denarne podpore. Potrebno ni drugo, nego o priličnem času na pristojnih mestih svoj glas povzdigniti, da se društvo malo boljše kot z drobtinami podpira. Povemo odkrito, da imamo v mislih sl. dež. odbor in sl. dež. vlado, katera naj store dolžnost, ki ste ga dolžna storiti kranjskemu čebelarstvu; opozarjamo pa vse one, ki imajo tam kaj besede, da vpliva vsak po svoji moči.

Pri tej priliki nočemo zamuditi povedati koliko stori ogrska vlada v prosepah domačega čebelarstva.

Nastavlja potovalne učitelje, daje honorarne podpore posebe za društvene potrebe, posebe za poučne tečaje, katere društva razpisujejo, ima nastavljenega čebelarskega inšpektorja, manj premožnim daruje panje, čebele in orodje, ter razdeli semena in nagrade za sejanje medonosnih rastlin. Letos pa je kupila obširen svet, da sežida na tem čebelarsko šolo, in tam postavi vzorne čebelnjake. Povedati pa moramo, da nima eksporta čebel, ker nima dobre pasme. (Koniec prih.)

vore. Gradiva dovolj za hrano in naše dovelj prefrigane kaplanške, da bodo s to v ljubljanski škofiji prežvečeno hrano pitali svoje „verne duše“ cel teden in jim ne dali uganiti, kaj je laž in blamaža.

Mi smo pričakovali in pričakujemo, pa menim da zaman, da bi nam „Slovenec“ na enako razširjen način razložil dogodbno na Trsatu nad Reko. Povedal nam je pred prilično 14 dnevi, in to z vso resnobo in kot pravo istino, torej mora to biti resnica, da je par dni poprej, in ne morda pred par stoletji, neki oče z na smrt bolnim otrokom šel trikrat po golih kolenih krog velikega oltarja, da po prvem in drugem krogu se ni otrok še kar nič ne zavedel, po tretjem krogu pa kar na noge skočil in proti začudenemu očetu spregovoril: Sedaj sem pa zdrav. No, „Slovenec“, to je kaj za obširno poročilo. Od kod je ta oče, kako mu je ime, kojega imena je otrok, kako bolezen je imel? Kaj pa mati? Kaj so pa Rečani rekli in drugi svet? Kako da drugi časniki o tej, recimo, čudni dogodbi nič ne vedo? Kako da vaš sloveč Liguorius tega čudeža ni še prijavil v državnem zboru, saj je bila lepa prilika za to pri isti tajni debati, ko so ga s „šuftom“ pitali. Na dan s posameznostmi! Liberalce in klerikalce, vsacega bodo zanimalo, izmed kajerega prvih bodo morda še potegnile na pravo katoliško podlago.

Naj bo dovelj; že itak menim, da sem preveč Vašega prostora porabil. Le še neko vprašanje bi vam stavil. Povejte mi, od kod dobi in s čim plačuje „Slovenec“ vse telegrame in telefonska sporočila, katerih ima tako obilico, posebno v sobotnih listih? Res, da so nekatere teh novosti že tako stare, da že po žoltovim dišijo, in res je, da smo jih brali v unanjih večernih listih, in da se vse to, kar se „Slovenec“ telegrafira, nahaja v „Slovenskem Narodu“ isti dan v političnem pregledu. Nili morda tudi to sama reklama za list, ampak pristna hrana za 38.000 zavednih volilcev V. kurije, ktere pitajo s „ta malo žličko“ prej omenjeni prefrigani kaplanški? Sosed moj, kateremu sem o tem omenil, mi je rekel, da se „Slovenec“ s temi telegrami in sporočili tudi radi tega širi, da je vsaj nekoliko podoben drugim listom, ki imajo dobrega gradiva in anons več kot dovelj. Kaj pravite Vi? Prosim da porabite za odgovor priloženi kovert z marko, kajti morda mi sporočite, da „Slovenec“ klati orehe po ptujih drevesih in taka javnost ni kolegialna. Hrlbovec.

V Ljubljani, 28. februarja.

Klerikalna morala v teoriji in v praksi.

Monsignor Scheicher je v predzadnji seji slovesno protestiral, da bi se izpremenil avstrijski parlament v — svinjak. Pobožni mož je rabil to besedo nešteto krat in sicer radi tega, ker so nemški radikalei v svoji interpelaciji citirali nekatera mesta iz moralne teologije svetnika Liguorija, — ker so navedli nekatere najznačilnejše točke tega od papežev potrjenega in duhovništvu kot navodilo priporočenega dela. „Svinjak!“ pravi Scheicher, „postane parlament, ako se bodo take stvari čitale in govorile“. Po božni mož je mislil, da je obsodil s temi svojimi besedami interpelante, a je obsodil le Liguorija. Scheicher pa se je tudi silno togotil, da se o duhovščini tako slabo in grdo govori in piše. Dr. Šusteršič je kričal, da delajo to le opravičenci in obrekovalci. Ali slučaj? „Zopet eden“ se po časopisju tako strahovito množ, da je že težko govoriti o „redkih izjemah“. „Bayr. Courier“, čegar urednik je duhovnik, zagovarja neko novo podporno društvo duhovnikov. To društvo naj bi ustanovilo za duhovnike kreditno banko in bolniško blagajno. „Courier“ zagovarja svoj predlog s tem, da je premnogo duhovnikov v sramotni odvisnosti na svojih farah, ker so zadolženi pri izposojevalcih denarja ali pa pri — izposojevalkah. Navadno so te izposojevalke kuharice in oskrbnice duhovnikov. Te ženske terorizirajo duhovnike ter jih komandirajo kakor huda žena bojazljivega moža. Te ženske so duhovnikom, ko postanejo župniki, na Bavarskem neobhodno potrebne, kajti mladi župnik nima dovolj denarja, da se uredi, včasih pa je tudi zaslužek dokaj prepičel. Zato pa, da se onemogoči pošle ta sramotna odvisnost župnikov od bogatih žensk in kuharic, predlaga „Courier“ ustanovitev omenjenih podpornih društev, ki naj bi duhovništvu rešila iz oblasti ženstva. Kako morajo župniki loviti bogate kuharice, naj dokaže tale inserat iz ultramon-

tanke „Post-Zeitung“: „Išče se redna, pridna ženska, ki ima premoženje, za oskrbnico pri mlajšem duhovniku. Povratno premoženje s zavarovanjem in rednim povračiljem sajamecena. Trajna, prijetna služba“. In vendar je vse klerikalno časopisje naskočilo duhovnika urednika „Bayr. Courierja“ ter protestira, da bi se način odvisnosti duhovništva izpremenil. Rajši od ženstva kot od bank boče biti odvisna bavarska duhovščina. In monsignor Scheicher govori o — svinjkih, in dr. Šusteršič kriči o — opravičivih! Liguorijeva morala ima pač še mnogo veljave med ultramontanoci, v katerih piše duhovnik-urednik imenovana lista takole: „Ultramontanec je hlinavstvu in zavijanju udan reakcionarec, farizejec prve vrste, ki trdi, da služi sveti stvari, a je udan samo neplemenitim strastem ter združuje politiko z vero“.

Lakota v Italiji.

Leta 1896. so se vršili po gorenji Italiji velikanski nemiri, katere je povzročila beda in lakota. Te dni pa so se pojavili taki nemiri nakrat v Apuliji. 175 kmetov je delalo na njivah milionarja Depaudija. Zvečer so šli skupno k posestniku zemlje ter zahtevali hrupno 75 centezimov plače na dan. Ko je policija zaprla več razgrajčev in jih odvedla na magistrat, je 2000 lačnih revežev naskočilo municipij, razbilo in požgalo vse ter opustilo aretirance. Potem šele je dospelo vojaštvo. Občinstvo je ostalo navidezno mirno, a vre silno. Tudi v albanskih gorah, v Marinu in Labanu vlada beda. Županstva dajejo brezposelnim osebam po 25 centezimov podpore na dan.

Vojna v Južni Afriki.

Poročila s južnoafričanskega bojišča so zopet prav zmešana. Dewet je baje potisnjen iz Kaplandije ter je od vseh strani obkoljen od angleških oddelkov, tako da se bo morda moral udati. V taki nevarnosti je bil Dewet doslej že sedem ali osemkrat. Menda se je je torej že privadil. Da se je vrnil preko reke Oranje iz Kaplandije v republiko Oranje, je menda resnično. Zdi se, da je bil njegov prihod v Kaplandijo le varljiv maneuver, kakor je bil oni decembra meseca. Teško je verjeti, da bi se bil Dewet res zapletel v mrežo, iz katere ne bo mogel več. Bržčas se zgodi z njim kakor z Botho, ki je utekel valio temu, da je Kitchenier baje že določil dan in uro njegove kapitulacije. V angleški spodnji zbornici je posl. Lambert predlagal, naj se objavijo zapisniki o preiskavah glede kapitulacije raznih angleških oddelkov. Vojni minister se je izrekel proti objavi teh zapisnikov, češ, da dežela itak zelo obžaluje, ker se je udalo Burum že toliko angleških oddelkov. Radi 20 različnih operacij se vrše sodne preiskave, in 10 častnikov je bilo odpuščenih ali upokojenih. Tudi v drugih slučajih so bili krivci kaznovani. Vojni minister je dejal končno, da so v vojski sploh potrebne velike reforme v organizaciji in izobrazbi. Prvi lord državnega zaklada, Artur J. Balfour je zbornici naznanil, da predloži naknadno kreditno zahtevo za nad milijon funtov šterlingov, ki se porabijo za vojsko in še tri milijone za mornarico. Pri adresni debati je poslanec Dillon predlagal, naj izrazi zbornica svojo najostrejšo obsodbo radi ogromnega požiganja kmetijskih posestev Burum in radi deportacije burških žen in otrok. Tako postopanje se ne sklada z vojevanjem civiliziranih narodov. Buri so porušili zopet nekaj železnic ter je zveza Pretorije z Leu- renzo-Marquesom pri Machadadorpu pretrgana.

Dopisi.

Z Notranjskega, 26. februarja. Dne 3. t. m. se je v neki vaški gostilni tamošnji župnik v svoji skrivnostno sladki ginjenosti, o tamošnjem učitelju prav skrajno surovo izrazil, rekoč: Naš učitelj je najslabši človek v celi občini. Neki mož naše stranke, kateri je bil slučajno v omenjeni gostilni in slišal ta surovi napad, je župnika pošteno oštel, ter drugi dan vso stvar povedal dotičnemu g. učitelju. Slišati je bilo, da bode na časti hudo žaljeni učitelj proti arboritemu župniku sodnijsko postopal, kar se pa do danes še ni, in kakor je videti, se tudi ne bode zgodilo. Zakaj ni iskal g. učitelj za ta pobalski napad zadoščanja pri sodniji, nam je največja uganka. Da sta župnik in učitelj politična nasprotnika, se ne da tajiti. Da pa uživa g. učitelj valed svojega vzglednega življenja in delovanja, in valed svoje ljubez-

njivosti v celi občini popolno zaupanje in splošno priljubljenost, to je občeznana resnica. Tudi pri višjih šolskih oblastvih se je njegova marljivost priznala. Valed tega je soto težko umljivo, kako mora dotični g. učitelj tako občutljivo šavljivko, kar tako udano in mirno prisanesiti. Veliko uslugo bi nam žaljeni g. učitelj storil, da nam to uganko reši, zakaj nam se zdi, da ni umetno prisanašati ljudem, ki so hudobni in do skrajnosti nevhvaležni.

Z dežele, 26. februarja. (Liberalna patrola v ribniški dolini.) Dne 21. svedčana t. l. prinesel je umazani list „Domoljub“ v svoji zadnji številki pod naslovom „Ribniški novičar“ zopet neka dolgočasna podtikanja ondodnim liberalcem. Res je, da na take neslanosti črnega trifolija skoraj ni vredno odgovarjati, vendar naj odgovorim tem trem maziljenim političnim sršenom. Da so to trije strelci meteoroloških strelnih kolib, mi ni treba si posebno glave ubijati. Prvi teh je 268krat ribniški priljubljenec, drugega ni treba natančno opisovati, kar vprašaj farane Sv. Gregorja, kdo se je, iz Orneka grede, že v vsakem jarku povaljal in z razbitim nosom se vračal domov. Tretji in glavni strelec je seveda poljanski „petelin“. Tu je glavna strelna koliba in petelin kot referent vseh strelnih kolib, je v telefonični zvezi z vsemi klerikalnimi listi.

V zadnjem „Domoljubu“ spravi se je bil ta slavni strelec na ribniške liberalce. Zlasti se je bil oklenil g. Picka in njegove malhe. Vprašamo pa tega zakotnega junaka, za čegavo malho je pa gosp. Picek takrat delal, ko je za poljansko cerkev petak rinil? In za čegavo malho so delali ribniški liberalci, ko so darovali lepe denarce za isto cerkev — kaj?

„Domoljub“ je že večkrat kričal, slava zavednim (?) katoliškim volilcem! Vprašam pa Vas, se li more res zvati kdo zaveden, ako pride k njemu župnik in mu popiše glasovnico? Nasprotno pa naši naprednjaki volijo po svoji prosti volji. Vprašal sem na volišču 12. decembra 1900 klerikalnega volilca, koga misli voliti. On pljune močno pred me, potem pa pravi: „Našega gaspuda!“ Na listku pa je imel zapisanega dra. Ivana Šusteršiča. Ali ni to zavednost? Pri Vas so vsi tisti zavedni, ki za Vami kimajo. Ali imenujete, Vi gospodje, to zavednost, če na botrinjah pri kozarcu rujnega vinca pripovedujete o čudodelni lurski vodi ter trdite, da je najboljšo sredstvo za slučaj težkega poroda, botročki in botorce pa Vam molče prikimavajo? — Zakaj se pa Vi ne poslužujete te čudotvorne vode, ako zbolite, ter rajše iščete pomoči pri liberalnih, da, še celo pri židovskih zdravnikih?

Najbolj zavedne so dopisunu tiste občine, ki so enorlasno volile dra. Žitndro. V svoji lastni fari pravi, da ima le par liberalcev. Meni je pa na Vel. Poljanah znano malo več kakor en par liberalcev. Seveda ta dva sta mu menda najbolj pri srcu, ker najbrže misli, da je glavnega in najhujšega že uničil. Čeprav ga je napadel v imenu občine, v svojem in v imenu Koslerjeve grajščine, vendar s tem niste dotičnemu gospodu prav nič škodili, ker v Beljaku predobro poznajo krščansko ljubez-zen kranjskih popov. Nasprotno bi Vas on lahko sedaj prijel za ušesa, pa si noče rok umazati.

Vi gospodje vidite pezdin v očeh svojega bližnjega, a bruna ne vidite v svojih očeh. Če se mora g. župnik, ko pride prepozno na železniško postajo, brez vozovnice v R. peljati, je ves Izrael v ognju, če pa g. župnik v nedeljo oznani mašo, ki se bo brala v ponedeljek in ljudje k maši pridejo, a „njega od nikoder ni“, potem seveda morajo ljudje molčati, iti v cerkev in goreče moliti, da bi Bog odvrnil kako nesrečo od njih „skrbnega“ dušnega pastirja. Ta skrb je tudi opravičena, če pomislimo, da je šel v nedeljo popoldne zdrav in krepek k Sv. Gregorju, a drugi dan prileze bolan, in kaj mislite zakaj? — Jedel je jabolka! Jejmenel! Kakšna so neki bila??

Za danes Vas slavno trojico naša patrola le toliko opomni, da bodite mirni in držite se svojega „gšefta“, če padete pri prihodnjem patroliranju zopet v naše roke, povemo Vam, da Vam bomo prav pošteno pretipali Vaše tilnike.

Iz Mengša, 25. februarja. Pred nekaj leti je bilo v Mengšu skoraj živahneje gibanje, nego je danes. Promet s domačimi pridelki in industrijskimi izdelki sicer tudi danes oživlja naš trg, vendar zastajamo

malo valed napačnih gospodarstvih in političnih stremiljenj v občini in zunanjih vplivov. Da je tako, to nas ne moti tolikanj, ker vemo, da se sme človeštvo le počasi razvijati, ko ima preobilo sebičnih jerobov, ki skrbje, da ostaja človek poln vraž in lenoba. Tudi naše društveno življenje se nekako vsoporedno razvija, dejal bi, s temi političnimi pojavi.

Bralno društvo, ki je bilo ustanovljeno l. 1887., je v tem času napredovalo ter nazadovalo; napredovalo je zlasti od leta 1893. do 1898., pozneje je šlo malo rakovo pot. Takrat je imelo že svoj pevski zbor, svoje igralke, igralce za veseloigre ali burke pri predpustnih veselicah. Pevski zbor, ki ga je bil izučil društven član, se je izneveril ter pristopil drugemu društvu. Ako je bilo pozneje prirediti kakšno predpustno ali drugo veselico, je moralo društvo iskati pomoči pri dobrih ljudeh, zlasti učiteljih od drugod.

Zdaj pa kaže nekako, da je naš trg s svojim bralnim društvom prestal najhujšo krizo nazadovanja in osamljenosti, ki se ni zmenila za nobeno duševno zabavo, (saj imamo pod streho 12. in 18. dan grudnolanskega leta), ko je bilo priredilo dne 17. t. m. svojo predpustno veselico, ki je posebno lepo uspela. Prišlo je nanjo mnogo občinstva, mej temi odličnjaki, ki jih nismo še nikoli videli na društveni veselici, a jih vselej neradi pogrešali; n. pr. gg. Anton in Srečko Starč, veleposestnika, gg. tovarnarji Mellitzer, Landstädter, Holzer, Weingärtner, Stemmerberger z družinami, učiteljstvo iz Ihana i. dr. — Domači čvetospevi, ki ga je vodil g. Ivan Kocijančič, je pel popolnoma povoljno umetne in narodne pesmi. Namesto gledališke igre sta zabavala občinstvo gg. brata Reša, ki sta bila nalašč prijadrala naravnost iz Pariza, kjer sta imela v lanskirazstavi razgrnjeno imenitno sliko, ki je dobila takoj drugo darilo. To sliko sta pokazala občinstvu na veselici, ter pojoč razlagala pomen podob. Izmed mnogih podob, ki so bile naslikane na veliki sliki je bila tudi Ljubljana brez župana, ki pa ima vendarle župana, Li-Hung-Čang, ki je bil narisana prav natanko, potem neki prodajalec, ki po Dunaju za gotov denar žindro prodaja, ne vemo ali tista, ki je 18 ali manj odstotna. Tudi dve krasni maski smo videli, jedna je podarila svoj slamnik v namen, da se prodaja javni dražbi na korist Prešernovemu spomoniku. Gospod Srečko Starč je klical: Kdo da več? Ne da nobeden več? K prvemu, drugemu in tretjemu! Izkupil je 12 kron za spomenik. Parizana, ki sta pojoč kazala in razlagala sliko s pariške rastave, sta nabrala 6 kron 6 vin. za dijaško kuhinjo v Kranju. Bralno društvo samo je imelo tudi lep gmoten uspeh. Mladi in postareli svet se je veselo sukal po taktih valčkovih, mengiške četvorke, do sedmih zjutraj. Zadnji gostje so odšli šele ob pol desetih zjutraj. Vrla gospa Marija Jendč, ki je bila prepusila svoje gostilniške prostore društvu za veselico, je skrbela, da so bili vsi gostje prav zadovoljni, ker jim je postregla s prav dobro pijačo in večerjo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. februarja.

— Klerikalno ščuvanje k nasilnostim. Počenjanje klerikalcev v naši deželi je postalo tako, kakor da so zanje razveljavljeni vsi paragrafi kazenskega in tiskovnega zakona. Njim je kratko malo vse dovoljeno, kakor svedoči nekonsfiscirani „Slovenec“ članek o mučeniku Ferjančiču. Zdaj smo dobili za to nov dokaz v roke. To je oklic za občinske volitve v Vidmu v velikolaškem sodnem okraju. V tem oklicu, v katerem se bere, da je mož samo tisti, ki ne pozna strahu „če tudi trpi pri tem njegova čast ali mošnjiček“ je rečeno: „Izvolite si za odbornike može, katerim zaupate, o katerih veste, da bodo delali v korist občine in vaš blagor. Ne bojte se nikogar, in ne glejte na botre, ne na Vlahto, ne na bogatine! Sedaj ni čas! Vsak boter ali vsak svak ni dober za odbornika, akoravno je drugače vsega spoštovanja vreden. Pa bodite res možje! Ob dnevu volitve se ni treba skrivati v hleve, ni treba iti za izmišljenimi opravki, ni treba sedeti široko v zapečku in prerokovati ženi, kako se bodo danes dajali, ampak pojte k volitvi in volite brez strahu po svoji vesti, čas je, da se zdromite in vzamete vile v roke.“ — V tem oklicu se ljudstvo naravnost ščuje, naj vzame vile v roke, in naj

svilami pomaga klerikalni stranki do zmage. Ta okoliščina se je razširila v brezštevilnih izvodih po celi občini. Zlasti so se trudili neki dobrepoljski konsumarji. Kateri so to bili, bi žandarmerija že zagoleda dognati; morda pomna katerega tudi dobrepoljski konsumarji učitelj Jaklič. Nam se zdi popolnoma nemogoče, da bi se bil ta poziv k nasilstvu z vilami razširjeval z oblastvenim dovoljenjem, slutilo pa tudi, da se ni predložil cenzuri, kajti na tem listku ni zaznamovana tiskarna, v kateri je bil tiskan. Imamo opraviti s celo vrsto pregreškov zoper veljavne zakone: 1) Vsebinska tega oklica obsega ščuvanje k sovražnostim (§ 302. kaz. zak.); 2) oklic se je razdal brez oblastvenega dovoljenja (§ 23. tisk. zak.); 3) na oklicu ni navedena firma tiskarne (§ 9. tisk. zak.); in 4) oklic se ni predložil vladni in državnemu pravdnistvu (§ 17. tisk. zak.). Oklic se je brez dvoma tiskal v „Katoliški Tiskarni“. Zdaj pa si dovoljmo udano vprašanje: Kako da se ni nihče zmenil za vse to počenjanje, dasi je bila cela videmska občina s temi oklici preplavljena? Kaj smo že res v tistih blaženih razmerah, kakor so popisane v povesti „4000“?

— Viktor Koechler na delu. Trnovski kapelan si hoče menda izrednih zaslug pridobiti za krščanstvo v Trnovem. Ne vemo, ali hoče takoj, ali šele čez nekoliko časa postati kanonik, kakor svoj čas neki njegov prednik na kaplanskem prestolu, ki je umel Trnovcem tako lepo otrobe vezati, da jo je res spravil do te časti. To naše vsiljivo ljubeznjivo kaplanče leta že sedaj okoli vdov in ženic samice ter jim pobira pooblastila za bodoče mestne volitve, ne da bi jim ta poosebljena predrznost povedala, za kaj se prav za prav gre. Če misli to smelo človeče, da bo na račun svoje kariere še dolgo preobračalo Trnovcem kozle, se kruto moti! Kar nas je zavednih Trnovcev — in tudi nekaj ženah je vmes — pokažimo mu vrata!

— Šusteršič contra „Domovina“. Kranjski Torquemada, dr. Ivan Šusteršič toži, kakor smo že poročali, celjsko „Domovino“. Obravnava se bo vršila pred celjskim porotnim sodiščem. O tej stvari pravi „Edinost“: Naša sodba je kratka. Na Kranjskem naj se tožarijo kolikor hočejo, če pa kdo tira svojega rojaka pred tuje ali sovražne sodnike, temu ne priznavamo več naslova slovenskega rodoljuba. Verdikt laških ali nemškutarskih porotnikov proti slovenskemu obtožencu v tiskovnih stvarih ne more v naših očeh čisto nič povišati časti onega, ki je izval ta verdikt.

— Odstavljeni ravnatelj. Ravnatelj celovškega učiteljskega g. Baltazar Knappitsch, ki je bil prej dolgo let profesor na ljubljanski realki, je bil pred nekaj dnevi proti svoji volji umirovljen. Može je uganjal v Celovcu kaj čudne reči, a dokler je imelo njegovo pečenje samo političen značaj, se ni nihče zanj zmenil. Zdaj pa se je zameril klerikalcem in ti so mu vrat zavili. Knappitsch je bil svojim učencem dovolil prirediti plesni tečaj, dasi je bilo to učiteljski zbor prepovedal in dasi je bil deželni šolski svet to potrdil. To je bilo res brezprimerno drzno postopanje, dasi je šlo za malenkostno stvar. Ministrstvo je Knappitscha radi tega in baje tudi zaradi neklih družinskih stvari nagloma penzioniralo, prav kakor bi se bilo disciplinarne preiskave, ter imenovalo novega ravnatelja, ne da bi se bilo ravnateljsko mesto prej razpisalo.

— „Slovenske Matice“ CXXIII. odbora seja bo v sredo, dne 6. marca t. l. ob 5. uri popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXII. odboru seji. 3. Volitev I. podpredsednika. 4. Poročilo knjižnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Eventualia.

— Družba sv. Cirila in Metoda je imela svojo 131. vodstveno sejo dne 21. februarja t. l. v svojih prostorih v „Narodnem domu“. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleiweis-Trsteniški, Ivan Hribar, Martin Petelin (blagajnik), Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Ivan Šubic; od nadzorništva: Ivan Vrhovnik. Ob 3. uri popoldne otvoril prvomestnik sejo, pozdravljajoč navzočene, poseben pa v zmislu § 18. alineja 3. povabil enega družbinega razsodnika in pooblaščenca za dekan Veselovo zapuščino, od-

vetnika dr. Franciljka Stora. Potem se prvomestnik s toplimi besedami spominja družbinega dobrotarja, pokojnega dekana Ivana Vesela. Navzočni se dvignou raz svoje se deže v počestčenje njegovemu spomenu. Dr. Franciljka Stor je v svojem obširnem poročilu prav jasno in temeljito naslikal stanje o tej dekan Veselovi zapuščini. Njegovi predlogi o tej zadevi so se odobrili. Ko se odobri tudi še skupni družbin proračun za tekoče leto, v znesku 34 045 kron 19 vin, in se sprejme razni nasveti, mereči na družbin prid, zaključil prvomestnik sejo ob 6 uri zvečer.

— Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani. Kakor znano, oprstil je deželni zbor kranjski vse nove in prenarejene stavbe 40%, deželne doklade za najdaljšo dobo petih let, ako dovoli tudi država za isto dobo oprostitve od hišnega davka. C. kr. davčna administracija v Ljubljani razpošilja hišnim posestnikom plačilne naloge, v katerih je povsod brez vsake opombe navedena 40%, deželna doklada. C. kr. glavna davkarija pa gotovo nima seznamka onih hiš, katere so opravile v smislu deželnega zakona od 40%, deželne doklade, ker drugače bi dotični urad ne zaračunal oproščeni stranki tudi 40%, deželne doklade. Gotovo bi bilo v interesu davčnega urada in strank, ako bi pri teh plačilnih nalogih v rubriki 40%, deželne doklade stala opomba: „oproščeno“. Ker so znane tudi občinske doklade, bi tudi ne škodovalo, če bi se znesek v dotično rubriko postavil, da ima davkoplačevalec polno davčno svoto pred seboj. Preverjeni smo, da bo slavno c. kr. davčno ravnanje tej opravičeni želji davkoplačevalcev ustreglo. Hišni posestniki se pa v svojih lastnih interesih opozoré, da poprašajo pri c. kr. davčnem uradu dotičnega uradnika, so li oproščeni od 40%, deželne doklade ali ne. Pojasnila dobe društveni člani v pisarni I. društva hišnih posestnikov v Ljubljani, Dvorni trg št. 1 od pol 6. do 7. ure zvečer.

— Slovensko gledališče. Danes se igra prvokrat izvorna narodna igra s petjem „Deseti brat“. Razen pevskih vložkov po narodnih pesnih je zložil gosp. L. Pahor tudi primerno predigro. Pevske točke pojó: g. Dobrovolny, g. Polašek, g. Pavšek, g. Štamcar, g. Lumbar, gđ. Kataninova, novoangaževana gđ. Gartnerova, gđ. Puhek, gđ. Bitenc, možiki in mešani zbor.

— Narodna čitalnica v Ljubljani razpošilja ravnokar svoje letno poročilo, iz katerega je razvideti, da ima društvo 3 častne člane in 297 pravih članov. Narodna je na 54 časopisov.

— Občni zbor ruskega kruška se je vršil včeraj zvečer v „Narodnem domu“. Iz poročil posnemamo, da šteje društvo troje ustanovnikov in štirideset pravih členov. Gmotno stanje društva je prav ugodno. Dohodkov je bilo 507 K 20 vin. V blagajni je nad 400 K in obligacija knjižnica obsega 76 zvezkov leposlovnih in znanstvenih del. Sklenilo se je, da bodi letni prispevek rednih členov poslej samo 2 K. Društvena pravila se izpremené v toliko, da more imeti društvo tudi častne člene. Predsednikom je bil izvoljen z vsklikom zopet prezasluzni ustanovnik in požrtvovalni učitelj g. dr. L. Jenko. Ostali odbor ostane takisto še v drugem društvenem letu.

— Pri trgovskem sodišču v Ljubljani so imenovani za sodnike lajke gg. K. Altmann, S. Benedikt, A. Ledenig, I. Luckmann, V. Moro, V. Rohrmann, Fr. Terdina in U. Zupanec.

— Javno priznanje. Iz Dolenje vasi pri Ribnici se nam piše: Bravo, bravo, gospod Žužek! Dopis iz naše vasi dela „Slovenca“ vso čast. Pa ste se bali javno nastopiti! Saj gre imenitno! Le korajžo! Vi bodete še imeniten dopisnik, morda še „Slovenčev urednik“, in to pa ni malo. Podlago imate za to. A propos! Zakaj so „laži“ razprto tiskane? Gregorača ste izborni okrcali; prav mu je, zakaj pa vedno javka po miru in spravi, češ, prepri škoduje Vam in nam? Niž za to. Mi smo kar smo bili ter ostanemo vedno liberalci, Vi pa klerikalci, in naj se tudi ves svet z g. Gregoračem vred na glavo postavi. Več seveda potem, ko bodete ves članek, začetek in konec, zveržili in zmotovili. Servus, za ta čas, in na svidenje ob koncu debate.

Veritas.

— Pevskega društva „Ljubljana“ redni občni zbor, kateri se je vršil 24. t. m. v restavracijskih prostorih „Narodnega

doma“ bil je izborno oblišan. Po običajnem posdravu predsednika prešlo se je takoj na dnevni red, kateri je obsegal 7 točk. Prva točka bila je poročilo tajnika. Iz tega posnemamo da je bilo društveno življenje v problem letu jako živahno, ter da je mnogo napredovalo. Oficialnih nastopov imelo je društvo 32. Med letom poletelo je društvo dvakrat v Kranj, k razviti zastave „Sokola“ in Prešernovi slavnosti, dalje v Nabrežino k razviti zastave tamošnjega pevskega društva, v Trst in več drugih krajev ljubljanske okolice. Povsod bilo je društvo kar najbolje sprejeto in častno rešilo svojo nalogo. S svojim pevskim zborom se je posebno odlikovalo pod spretnim vodstvom g. Svetka na Prešernovi slavnosti v Ljubljani. Blagajnik poročal je, da je imelo društvo v problem letu 3752 kron 48 vin. Dohodkov in 3431 kron 22 vin izdatkov. Pokaže se prebitek 321 kron 24 vin. V odbor voljeni so bili gg.: predsednikom Fran Šturm st., podpredsednikom Jakob Zalahnik, dalje Josip Maček, Iv. Pavšek, Avg. Polašek, Ivan Gotthard, Iv. Potnik, Fr. Feldštejn, Fr. Puš in Rado Šturm. Pregledovalcema računov pa gg. Kobal in Potokar. Nadalje izrekla se je zahvala vsem tukajšnjim časopisom, poseben „Slovenskemu Narodu“, kateri so društvo med letom krepko podpirali. Za tem sledilo je še več drugih predlogov, na kar je predsednik, zahvalivši se vsem navzočim za obilen poset, zaključil občni zbor ter izrekel željo, naj bi se člani v prihodnjem letu z istim veseljem in unemo poprijeli društva.

— Umrli je ljubljanski trgovec gosp. Josip Seunig v starosti 37 let. Pogreb, ki je bil včeraj, je kazal, kako čislani je bil pokojni vrli narodnjak. N. v. m. p.!

— Celjsko pevsko društvo priredi v nedeljo dne 3. marca v „Narodnem domu“ v Celju gledališko predstavo. Uprizori se burka „Vrban Debeluhar“.

* Plača poslancev. Anglija in Nemčija ne plačujeta poslancem nikakih plač. V Nemčiji pa uvedo menda tudi plačo. V avstrijski zbornici dobivajo poslanci na dan 20 K, v češkem dež. zboru 10 K, v ogrskem parlamentu imajo poslanci 6000 K na leto, v Franciji 9000 K in prosto vožnjo na železnici, v Ameriki pa 25.000 K na leto. V Italiji pa le prosto vožnjo. V Nemčiji se je prav te dni stavil predlog, da naj dobe parlamentovi poslanci prosto vožnjo po železnicah in 20 mark na dan plače. Predlog še ni sprejet, ker se je izročil šele odseku.

* Zakaj peša vera? 5. štev. „Linzer Fliegende Blätter“ je prinesla poročilo o senzacionalnem dogodku, ki se je pripetil v Lungau. Glavna junaka sta: župnik Wagner pri sv. Mihelu in „die Rose von Stranach“, po domače, hči gostilničarja X. Kraj: mrtvašnica. Nekega dne po maši (!) sta šla župnik in „rožica“ zopet v mrtvašnico. Dejanje ni znano, ali neki radovednež, ki je pokukal v mrtvašnico, je videl, da si briše župnik na kolenih prašne blače, „rožica“ pa se je skušala vsa prestrašena skriti, kar pa v prazni mrtvašnici absolutno ni bilo možno. Ko je prihitel gostilničar X. k župniku vprašat, kaj se je godilo v mrtvašnici, mu je župnik dejal, da mu je „rožica“ pomagala prazniti darilnik. Gostilničar je nato župniku prepovedal hoditi v njegovo gostilno, hčer pa je poslal v drug kraj, da se dogodek pozabi. — Zakaj peša vera?

* Aféra gđ. Ubao. Iz Madrida poročajo: Vzlic ukazu najvišjega sodišča nune nečejo izpustiti gđ. Ubao, da bi se vrnila k materi. Jezuitje so jo nahujkali proti lastni družini, da jo toži radi nasilstva in pretepanja. To je nov dokaz, da vlada tudi v samostanih na Španskem upor proti državnim oblastim, ter da si prilasčajo samostanci, zlasti jezuitje, nečuvne prostosti!

* Z bližem bodo poslej tepeni klateži, pijanci in pretepači lastnih žen v američanski državi Indiani. Kdor zapusti svojo obitelj, dobi 5—100 udarcev. Izkazalo se je ondi namreč, da se ljudje za navadne kazni, ki telesno ne bolé, ne zmenijo. Zato bode odslej pel biš!

* Pajkov želodec. Neki naravoslovec je ujel pajka in dognal, koliko hrane rabi na dan. Vse, kar mu dal, je dobro zmeril in štejal. Tako je preračunal, da je za zajutrek štirikrat, za obed dvakrat, za večerjo pa trinastkrat toliko porabil, kolikor je sam tehtal.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 28. februarja. Justični odsek je izvolil posl. dr. Ferjančiča svojim načelnikom.

Dunaj 28. februarja. Ko je v predvčerajšnji seji Wolf predlagal, naj se o odgovoru justičnega ministra glede justičnih razmeri otvori debata, je bil dr. Ploj določen, da govori o justičnih razmerah na Spodnjem Štajerskem. Pri glasovanju je proti otvoritvi debate glasoval tudi Berks. Ker se razprava ni otvorila, tudi Ploj ni prišel do besede.

Dunaj 28. februarja. V današnji seji poslanske zbornice so poslanci Brzard, Hrubi in Fressl zopet prijemali predsednika zaradi protokoliranja nemških interpelacij. Potem je začel češki poslanec Hajmrih utemeljevati svoj nujni predlog glede termin-kupčije z žitom. Seja traja še.

Dunaj 28. februarja. Različni listi poročajo, da se namerava ministrstvo pogajati s Čehi glede pogojev, pod katerimi bi omogočili funkcioniranje parlamenta. Čehi zahtevajo baje ustanovitve vseučilišča v Brnu in še drugih koncesij. Nemški listi pravijo, da perhorecirajo Nemci vsako narodnostno koncesijo Slovanom.

Petrograd 28. februarja. Včeraj je neki obrtnik Karpovič mej splošnimi avdijencami poskusil umoriti naučnega ministra Bogolëpova. Ustrelil je nanj iz revolverja in ga ranil na vratu.

Berolin 28. februarja. Poljski poslanci so včeraj provzročili zopet veliko razpravo o nasilni germanizaciji Poljakov. Podpirali so jih jedini socialni demokratje.

Narodno gospodarstvo.

Zanemarjena gospodarska stroka.

Spisal A. Žnidaršič.

(Dalje.)

Organizovati slovensko čebelarstvo, učiti čebelarje naprednega čebelarjenja, to delo vzelo si je društvo, ki se je pred tremi leti ustanovilo, za svojo nalogo.

Z ustanovitvijo društva poskušalo se je že nekaterikrat vzdigniti slovensko čebelarstvo, a dosedaj je še vsakokrat spodletelo.

Vsakokrat bila so nezadostna denarna sredstva vzrok razpadu društva. Tudi sedanje društvo bori se z enakimi težavami že od dne svojega obstanka. Doletela ga je namreč nesreča, da mu je prvo leto poneveril blagajnik celo blagajniško imetje.

Slovenska čebelarska društva, ki bi morala z ozirom na neprecenljivost pasme naše čebele, stati nad vsemi drugimi, so pri nas pravi otroci nesreče. Ne le, da se nikjer nič ne stori vzdigniti domače čebelarstvo, se v tem prizadevanju niti onih ne podpira, katerim je procvit domačega čebelarstva na srcu.

Porabiti hočemo danes ta prostor, da opozorimo merodajne faktorje na važnost te gospodarske stroke, in da jih storimo odgovorne, če se tudi sedanje društvo radi slabih gmotnih razmer razdere, a s tem tudi kmalu čebelarstvo v naši deželi h koncu pride.

Društvo potrebuje dobre denarne podpore. Potrebno ni drugo, nego o priličnem času na pristojnih mestih svoj glas povzdigniti, da se društvo malo boljše kot z drobtinami podpira. Povemo odkrito, da imamo v mislih al. dež. odbor in al. dež. vlado, katera naj store dolžnost, ki ste ga dolžna storiti kranjskemu čebelarstvu; opozarjamo pa vse one, ki imajo tam kaj besede, da vpliva vsak po svoji moči.

Pri tej priliki nočemo zamuditi povedati koliko stori ogrska vlada v propeh domačega čebelarstva.

Nastavlja potovalne učitelje, daje honorarne podpore posebe za društvene potrebe, posebe za poučne tečaje, katere društva razpisujejo, ima nastavljenega čebelarskega inšpektorja, manj premožnim daruje panje, čebele in orodje, ter razdeli semena in nagrade za sejanje medonosnih rastlin. Letos pa je kupila obširen svet, da sežida na tam čebelarsko šolo, in tam postavi vzorne čebelnjake. Povedati pa moramo, da nima eksporta čebel, ker nima dobre pasme. (Konec prih.)

Zavarovalne vesti.

The Mutual. Naračanje tega velikankega zavoda se ni našlo vrhunca. Vsako leto rastejo ogromne številke „Mutuala“. Ničla se drži in še vedno se množi neprenehoma produkcija na vseh poljih. Kabelski telegrafi so nedavno prijavi najvažnejše številke minulega leta zavarovalnemu svetu, ki s zavestjo in čudenjem sledijo ogromne uspehe „Mutuala“. Zajemčevalni fond je narasel v minulem letu za okroglo 124 milijonov frankov, tako da znaša sedaj free 1.687.840.000. Vážnost teh števil se nam pokaže šele, če jih primerjamo s onimi najmenitnejših evropskih zavarovalnic. Za minulo leto se bodo razdelile na lastnike polne dividende v gotovini v smesku 126 milijonov frankov, kar jednaki prirastku dividende za 13 milijonov frankov. V l. 1900, katero je imenovati izredno srečno, so znašali skupni dohodki okroglo 314 milijonov frankov. Ako se smatra avstrijsko kronsko veljavo za jednakovredno z francosko, se pokaže, da so skupni dohodki „Mutual“ v minulem letu bili poltretjokrat tako veliki, kakor svote dohodkov — odšteti premije za nasprotno zavarovanje — pri vseh življenjsko zavarovalnih družbah avstro-ogarske monarhije, in da znašajo mnogo več, nego vsa aktivna v naši monarhiji poslujočih domačih zavarovalnih zavodov vseh strok. V l. 1900 se je sklenilo in po vplačilih premij razvilo novih zavarovanj s kapitalom free 911.948.000. Za primeru naj navedemo tukaj, da je znašala vsa produkcija avstrijskih ogrskih zavarovalcev življenja v letu 1898 v zasmrtnem in mešanem zavarovanju skupaj 1332 milijona kron. Številke veljavnih življenjskih zavarovanj nas osepnejo ker smo navajeni skromnih števil, kajti blizu 6 milijard znaša zavarovalna glavica. Velike svote so zahtevale lanske isplacila, za katera se je potrebovalo 1366 milijonov frankov. Blizu toliko kron so vse v Avstro-Ogrski poslujoče življenjsko-zavarovalne družbe — tudi inozemske — v l. 1899 izdale zavarovancem po isplacilih, premijski povrnitvi. rezervnem prirastku, deležih na pridobitku itd. Te številke zadoščajo v dokaz izredno sijajnega položaja tega ogromnega zavoda, katerega avstrijska podružnica deluje istotako najuspešneje.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji aračni tlak 736-0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavine v mm.
27	9. svečer	734.5	0.2	sl. sever	jasno	0.0
28	7. jutraj 2. popol.	734.4 733.7	— 4.6 7.4	sr. sever sl. sever	del. oblak. jasno	0.0

Srednja včerašnja temperatura —2.3°, normale: 1.1°.

Dunajska borza

dne 28. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	9850
Skupni državni dolg v srebru	9840
Avstrijska zlata renta	118.20
Avstrijska krona renta 4%	98.05
Ogrska zlata renta 4%	118.25
Ogrska krona renta 4%	93.60
Avstro-ogrske bančne delnice	1673 —
Kreditne delnice	672 —
London vista	240.47 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.40
20 mark	23.50
20 frankov	19.07
Italijanski bankovci	90.4
C. kr. cekini	11.33

Zahvala.

Ginjenim srcem izpolnimo dolžnost, da se za mnogobrojno častno spremstvo k poslednjemu počitku našega blagega nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Ivana Batis

posestnika in mesarja, podpoveljnika gasilnega društva litijskega ter občinskega svetovalca

vsem častitim vdeležencem najiskrenejše zahvaljujemo, posebno pa čast. gg. litijskim pevcem, čast. duhovščini, slavnemu gasilnemu društvu za spremstvo in podarjeni venec, ter vsem prijateljem in znancem, ki so v tolikem številu prihiteli blagega ranjkega spremiti k večnemu počitku.

V Litiji, dne 26. svečana 1901.

(461) Žalujoča rodbina.

Brady-jeve

kapljice za želodec

(prej

Marjacejske kapljice za želodec)

prirejene v lekarni „pri ogerskem kralju“ Karla Brady-ja na Dunaji, I., Fleischmarkt 1.

v obče izkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja in okrepi želodec, če je prebava motena, in sploh pri želodčnih bolečinah.

Cena steklenici 40 novč.
Dvojna steklenica . . . 70 „

Usojam se opozarjati se jedenkrat, da se moje kapljice za želodec čestokrat ponarejajo. Pazi naj se torej pri kupovanju na gorenjo varstveno znamko s podpisom O. Brady, in naj se zavrne vse kot nepravilne, ako nimajo te znamke in podpisa O. Brady.

Kapljice za želodec lekarnarja C. Brady-ja (prej Marjacejske kapljice za želodec) so shranjene v rdečih nagubanih skatljah in imajo podobo sv. Matere Božje Marjacejske (kot varstveno znamko). Pod to znamko mora biti podpis C. Brady.

Deli so navedeni. (1739—17)

Kapljice za želodec se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Vsak dan sveže vefline

sadne drožje

(417—3) ponuja

tovarna za spirit in drožje

v Račjem (Kranichsfeld) na Štajerskem.

Naročila naj se pošiljajo zastopniku g.

F. S. Rojnik

v Ljubljani

Pred škofijo števil. 22.

Izborno namočeno

polenovko štokš

prigoreča

Edmund Kavčič

nasproti glavne pošte.

Istotam

(12—48)

pristne gorenjske klobase.

Gospoda Kham & Murnik v Ljubljani prodajata „Gvekov brinovec“.

(440-4)

Št. 6817.

Razglas.

(446—2)

V smislu §. 15 občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dne 5. avgusta 1887 l. št. 22. dež. zak.) naznanja se javno, da so

imeniki volilnih upravičencev za letošnje dopolnilne volitve v občinski svet

sestavljani in da se smejo od srede 27. t. m. skoz 14. dnij tukaj pregledati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženi ugovori bo razsojal občinski svet.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 23. svečana 1901.

Ravnokar so izšle v znani Elzevir-izdaji:

Jenkovpe pesni II.

z mnogimi ilustracijami J. Dauptiča.

U juhtovino vezane veljajo . . . K 225.

broširane „ . . . K 150.

Po pošti 10 vin. več.

Ta zvezek ima pesni, ki še nikjer niso bile objavljene.

Ilustracije so umetniško izvedene.

Oton Fischer

knjigarna.

V Ljubljani.

(464—1)

Žrebanje nepreklicno
23. marca 1901

Glavni dobitnik

kron 60.000 vrednosti.

V gotovini 20%, manj.

Srečke invalidska hvala
po 1 krono

prigoreča

(416—3)

J. C. MAYER

v Ljubljani.

Za 3 goldinarje

podšite pomladanske jope in za 7 goldinarjev jako fine, s svilu podšite in moderne pomladanske komade (jope in paletote) v vseh barvah, nadalje enobarvane in karirane Burske ovrtnike iz double-bлага po čudovito nizkih cenah se dobi le v

Angleškem skladišču oblek

v Ljubljani, Resslerjeva cesta 3 in v podružnici v Zagrebu, Ilica 17.

Istotam so ravno na novo došle obleke za gospode in dečke, športne obleke, vrhne suknje in haveloki ter se prodaja vse po tovarniških cenah.

Velika izbor angleškega in francoskega blaga za naročila po meri, ki se izvršujejo na Dunaji najelegantneje in najfinije.

(431—2)

Z velepoštovanjem

Oroslav Bernatović.

Žandarmerijski stražmojster

v pokoju, popolnoma vešč slovenščine in nemščine v besedi in pisavi, išče njemu primerne službe. — Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“, kamor naj se blagovolijo ponudbe doposlati. (459—1)

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom, vešč slovenskega in nemškega jezika. želi svojo sedanjo službo premeniti. (438—3)

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Urarski pomočnik

se sprejme brez orodja v Idriji. Ponudbe sprejema (460—1)

Matej Stern, urar v Idriji.

Blagajničarica

se sprejme v trgovino z mešanim blagom. Gospodične, ki so v kaki trgovini ali trafiki delovale, imajo prednost. (462—1)

Kje? pove upravnistvo „Slov. Nar.“.

V gostilni „Miramar“

se dobé vsak petek različne

sveže morske ribe

okusno po italijanski šegi pripravljene, kakor tudi pristno črno istrjansko vino l. vrste ter različna pristna vina.

Sprejemajo se naročila na opoludansko in večerno hrano.

Za točno postrežbo in znano dobro kuhinjo jamči in se priporoča

Ivan Tosti

gostilničar.

(463—1)

Dobro vpeljana

trgovina

v Slomšekovih ulicah števil. 13 se odda v najem ali na račun.

Pojasnila daje A. Sušnik, Zaloška cesta št. 15. (455—2)

Ženitev!

(429—2)

Damam in gospodom, ki se hočejo omožiti, oziroma oženiti, pa nimajo priloženosti, napraviti primerne znanja, nudi se prilika, to storiti danes že modernim potom posredovanja. — Ponudbe (v slovenskem ali nemškem jeziku) z naznanilom razmer in če mogoče s sliko opremljene, dpošiljajo naj se pod „Viola“ na Dunaj, VII. Zieglergasse poste restante. — Diskrecija zjamčena, za odgovor priložiti je znamko.

Polenovka

(Stockfisch)

po pristno kapucinskem načinu namočena (388—4)

dobiva se po najnižji ceni pri

F. Mencingerju

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 44.

Vabilo

na

deseti redni občni zbor posojilnice v Radovljici

kateri se boče vršil

v četrtek, dné 7. marca 1901

ob 1/4. uri popoldne

v gostilniških prostorih g. Fr. Kunstl-a

v Radovljici

s sledečim dnevnim redom:

- 1.) Poročilo ravnateljstva.
- 2.) Poročilo nadzorstva.
- 3.) Potrjenje letnega računa za upravo leto 1900 in razdelitev čistega dobička.
- 4.) Volitev ravnateljstva.
- 5.) Volitev nadzorstva.
- 6.) Razni drugi nasveti.

(458)

Ravnateljstvo.